

ازدیاد کاملیا به روش کشت بافت

حسن حسن آبادی، اسلام مجیدی و رضا بزرگی پور
موسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج

به منظور تکثیر درون شیشه‌ای کاملیای زینتی سه نوع ریز نمونه بطور نیم تا یک سانتی‌متر شامل نوک سرشاخه (shoot)، قطعات گرهی (Nodal section) اول و دوم بعد از نوک سرشاخه از درختچه‌های کاملیا با عمر بیش از ۶۰ سال انتخاب و مورد استفاده قرار گرفت. هفت هفته پس از کاشت در محیط کشت، برگهای اولیه شروع به رشد نمودند. بهترین ریز نمونه در مرحله استقرار برای گیاهان رشد یافته در شرایط کنترل شده، نوک سرشاخه و برای گیاهان پرورش یافته در محیط آزاد، قطعات گرهی بودند. از بین ۵ محیط غذایی مورد استفاده، محیط WPM (Woody Plant Medium) از بقیه مناسبتر بود. به منظور مطالعه تاثیر غالبیت بر شاخه زایی سه نوع ریز نمونه مورد بررسی قرار گرفت. در این آزمایش شاخه‌های کامل به طول بیش از ۱/۵ سانتیمتر که جوانه انتهایی آنها قطع شده بود، بیشترین تعداد شاخه را تولید نمود. در تمام آزمایش‌ها فواصل واکشت ۲۰ روز بوده است.

قرار دادن برگهای درون شیشه‌ای در محلول ایندول بوتریک اسید (IBA) با غلظت 1 mg L^{-1} و انتقال آنها به کشت حاوی $4 \text{ و } 5 \text{ mg L}^{-1}$ بنزیل آمینوپورین (BA) و قرار دادن در تاریکی به مدت ۱۴ روز باعث تولید کالوس در سطح برگها گردید ولی امکان باززایی فراهم نشد. استفاده از ترکیب ۱/۱ درصد بنومیل و ۵/۰ درصد ریفامپیسین بمدت ۲۴ ساعت جهت ضد عفونی ریز نمونه‌ها در مقایسه با کاربرد کلرور جیوه و هیپو کلریت کلسیم موثرتر بود.